-ir ekki sjerþerðislegs eðlis, þar er að vísu talað
um baldgún Guðs, t. a. m. í Brahmatrúnni, enn
þar er ei talað um sjerþerðisl. heilagleika, heldur
kjemur hann fram sem náttúru nauðsin —. Í Krí-
-stinni trú er ástand mannsins náðarástand; ma-
-ðurinn er í endurlausninni andinn, hluttakandi
í eðli náttúru, enn um leið eðlna frelsis. Á þess-
-arri [illegible] sjest hvernig það hefur náð sé-
-na, í sjálfri hinni kristilegu opinberun, og er
byggt á Guðs-veru, eins og hún hefur opinberast
í kristinni trú, að það sjerþerðislega, og trúar-
frelsislega er í eðli sínu eitt. — Á sama máta
er það líka byggt á eðli kristilegrar opinber-
-unar, að trú og sjerþerði aðgreinist, það ápt-
-mikla líf, sem birtist í trúnni, hlýtur að
vilja koma í ljós, og birtast eins og skapf-
-samt líf, ekki svona einungis innávið, heldur
líka útávið, og þegar þetta trúar líf birtist
útá við, er líf trúarinnar orðið fullt frelsi. Svo
at er andsjáanlegur munur á trúar-frelsislegu og sjer-
-þerðislegu, og trúar og siðaþerði; þarsem þessa
greinarmunar ekki er gjætt, og vilja lífinu hald-
-ið eins og í djúpi trúarinnar, eða þá trúin á út-
vortis bætt bundin við líf viljans (= viljans líf),
þar sjá menn að koma upp einstaklegar skepnur lífs-
-ins, nl. af hinni fyrra sjerveltur hin mystiska dag-
-drejmingarskepna og trúargrublið, og af hinni síðari
sjerveltur hin gjeðingslega- og heiðinglega- skepna, sem

— Framhald þessa, á 3ja blaðinu hjer á eftir —